

KAZAK TÜRKÇESİNİN AĞIZLARI

N.T. Sawranbayev'in Seslik Tasnifi

N.T. Sawranbayev, Kazak Türkçesindeki ağız özelliklerinin XV.yy.'dan sonra ortaya çıktığı görüşündedir.

Sawranbayev, 1955 yılında "Dialekti v sovremennom kazahskom yazike" adlı makalesinde Kazak Türkçesinin ağızlarını seslik ölçütlerle; /ş ~ ç/ ve /d ~ l/ değişimlerine göre iki büyük gruba ayırmıştır¹:

1. Kazakistan'ın kuzey ve batı oblastlarındaki /ş/-/d/ ağızları grubu.
2. Kazakistan'ın güney ve güneydoğu oblastlarındaki /ç/-/l/ ağızları grubu.

(Sırdeya'dan Batı Altay ve Tarbagatay'a kadar olan bölge)

Ş. Sarıbayev - G. Kaliyev Tasnifi

Ş. Sarıbayev ve G. Kaliyev'in verdiği bilgilere göre² /d ~ l/ seslerinin değişimi Güney ve Doğu ağızlarında rastlanan bir durumdur. Bazen kelime kökünde /d/ ile /l/'nin değiştiği görülür:

mañlay ~ mañday (Almatı, Kegen), *tañlay ~ tañday* (Çimkent), *duwalaq ~ duwadaq* (Çimkent) vb.

Bazen de yazı dilinde ve Kuzey ağızlarında ötümlü ve akıcı ünsüzlerle sonlanan kelimeler üzerine /d/ başlangıç ünsüzü ile gelen çeşitli eklerin bu ağızlarda /l/ ile başladığı gözlenir:

muñlı ~ muñdi, teñlik ~ teñdik, sañlaq ~ sañdaq, birlı carım ~ birdi carım, şañlaq ~ şañdaq (Çimkent, Sayram), *pañlıq ~ pañdıq* (Semey, Makanşı), *tüñlik ~ tüñdik* (Çimkent, Arıs), *tiñla- ~ tiñda-* vb.

Öte taraftan yazı dilinde ve Kuzey ağızlarında /l/ ile başlayan bazı eklerin Doğu ağızlarında /d/'li varyantları görülür:

¹Sawranbayev, N.T., "Dialekti v sovremennom kazahskom yazike", *Voprosi yazikoznaniya* 1955, No: 5, s. 62.

²Sarıbayev, Ş., G. Kaliyev, *Kazak Dialektologiyası*, Almatı 1991, s. 51.

urdıq ~ *urlıq*, *ürde-* ~ *ürle-*, *üyden-* ~ *üylen-*, *örde-* ~ *örle-*, *ayrayda-* ~ *ayrayla-* / *ayqayla-*, *zordıq* ~ *zorlıq*, *türdü* ~ *türlü* vb. örnekler Moğolistan'da yaşayan Kazaklar için de geçerlidir³.

³Bazılhan, B., "Mongoliyada turatın Kazaktardıñ tilindegi keybir jergilikti erekşelikter", *Kazak Dialektologiyası*, Kazak SSR Gılm Akademiyası Til Bilimi İnstituti, Almatı 1965, s. 37.